

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 1 kwietnia 1921 r.

w sprawie zmiany taryfy kwaterunkowej.

Na mocy art. 6 ustawy o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej z dnia 1 sierpnia 1919 r. (Dz. U. Nr. 64, poz. 385) zarządzam w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Skarbu co następuje:

§ 1. Taryfę kwaterunkową, stanowiącą dodatek I do ustawy z 6 lipca 1904 r. (Dz. Ustaw Rzeszy Niemieckiej str. 272), dotyczącej taryfy kwaterunkowej i podziału miejscowości na klasy, zmienia się następująco:

W miastach Poznaniu, Bydgoszczy, Toruniu i Grudziądzu wynosi wynagrodzenie:

- A. Za kwaterę: 1) dla podoficerów zimą 3 mk. latem 2 mk. dziennie
 2) dla szeregowców „ 1.50 fen. „ 1 „ „ „
 3) dla każdego dalszego szeregowca w tej samej ubikacji zimą 75 fen. latem 50 fen. dziennie.
- B. Za stajnię: 1) dla (pierwszego lub jednego) konia oficera i t. d., 3 mk. dziennie.
 2) dla dalszego konia oficera i t. d. 1 mk. dziennie.
 3) dla konia służbowego „ 1 „ „
- C. Za lokale służbowe:
- 1) na pokój biurowy zimą 3 mk. latem 2 mk. dziennie.
 - 2) na izbę posterunkową i na areszt—zimą 1 mk., latem 75 fen. dziennie.
 - 3) dwie tego rodzaju przyległe izby—zimą 1 mk. 50 fen., latem 1 mk. dziennie.
 - 4) trzy tego rodzaju przyległe izby—zimą 2 mk., latem 1 mk. 50 fen. dziennie.
 - 5) cztery tego rodzaju przyległe izby—zimą 2 mk. 50 fen., latem 1 mk. 50 fen. dziennie.

W innych miejscowościach płaci się wynagrodzenie w kwocie 80% względnie 60% powyższych wymiarów. Zaliczenie poszczególnych miejscowości do jednej z tych dwu kategorii należy do Wojewody w porozumieniu z Dowódcą Okręgu Generalnego.

§ 2. Wynagrodzenie unormowane w § 1, obowiązuje od 1 stycznia 1920 roku.

§ 3. Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski

Minister Spraw Wojskowych:

w z. De Henning-Michaelis

Minister Skarbu:

Steczkowski